

Írta: Brooklyn P., 9 éves, USA, Utah

Tavaly kivettem a könyvtárból egy könyvet, ami egy lányról szólt, aki blogot kezdett írni. Azt gondoltam, jó kis könyv lesz, mert a főszereplő annyi idős volt, mint én, és az én anyukám is szokott blogolni. Ezért azt gondoltam, hogy olyan könyv lesz, amiből magamra ismerek.

Még csak az első néhány oldalt olvastam el, amikor a lány úgy használta Isten nevét, ahogy nem lenne szabad. Miután ezt elolvastam, nem volt bennem jó érzés. De tovább olvastam, mert azt reméltem, hogy nem lesz benne több ilyen. Elolvastam néhány oldalt, és a lány megint azt mondta.

Odamentem anyukámhoz, és elmondtam, hogy mit találtam. Nem voltam benne biztos, hogy olvassak-e tovább vagy sem. Anyukám azt mondta, hogy ez tőlem függ, de egyetértett velem, hogy valószínűleg nem jó ötlet tovább

olvasni a könyvet, ha a lány olyanokat mond benne, amiről tudjuk, hogy helytelen. Anyu azt mondta, hogy az különösen rossz, ha Isten nevét hiába a szájára veszi.

Arra gondoltam, hogy megnézem, előfordul-e még később is, ezért belelapoztam a könyvbe. Azt láttam, hogy ez a lány folyton így használja Isten nevét. Úgy döntöttem, hogy nem olvasom tovább a könyvet, hanem visszaviszem a könyvtárba.

Szomorú voltam, amiért a könyv írója úgy használta az Úr nevét, ahogy nem volna szabad. De miután visszavittem a könyvet a könyvtárba, jó érzés volt, hogy helyesen döntöttem. Tudom, hogy az Evangéliumi normáim részt követtem az *Istenbe vetett hit* könyvből, ahol ez van leírva: „Csak olyan dolgokat fogok olvasni és nézni, amelyek öröme lesznek Mennyei Atyámnak.” Tudom, hogy áhítattal és tisztelettel kell használnunk Mennyei Atya és Jézus nevét. ●

Olvassak tovább?

